

Dosarul nr. 3ra-916/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Centru (jud. Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Țurcan, Iu. Cotruță, N. Simciuc)

Î N C H E I E R E

1 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Lupu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica cu privire la recunoașterea ilegalității deciziei și obligarea stabilirii pensiei,

împotriva deciziei din 7 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 23 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă :

La 4 ianuarie 2017 Vladimir Lupu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica cu privire la recunoașterea ilegalității deciziei și obligarea stabilirii pensiei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia din 21 septembrie 2016 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica, recepționată la data de 27 octombrie 2016, i-a fost respinsă cererea din 19 septembrie 2016, prin care a solicitat stabilirea pensiei de procuror, conform prevederilor art. 46² din Legea nr.156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

A menționat că, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica și-a întemeiat refuzul în baza prevederilor art.5 alin.(2) din Legea privind pensiile asigurări sociale de stat, specificând că perioada de îndeplinire a serviciului militar (26 octombrie 1979-22 iunie 1987 și 7 aprilie 1992-18 aprilie 2000), nu poate fi inclusă în stagiul de cotizare.

Astfel, la data de 10 noiembrie 2016, s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale, cu cerere prealabilă, solicitând revocarea actului administrativ, însă prin răspunsul nr. 1-1394/16 din 9 decembrie 2016, i s-a refuzat în stabilirea pensiei de

procuror, deoarece nu confirmă stagiul total de cotizare de 32 ani, ci confirmă doar 26,8 ani, decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica nr. 49797 din 17 octombrie 2017, privind respingerea cererii inițiale de stabilire a pensiei, fiind considerată legitimă.

A susținut că, întrunește toate condițiile necesare de stabilire a pensiei pentru procurori, având vârsta de 63 de ani, stagiul special de 16 ani în funcția de procuror și stagiul de cotizare de peste 44 ani.

A explicat că, conform art. 46² din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, sunt prevăzute 3 condiții de stabilire a pensiei pentru procurori, printre care stagiul special, vârsta de pensionare, stagiul total de cotizare, însă pârâtul nu a prezentat nici o probă, care ar demonstra că reclamantul, confirmă stagiul de cotizare doar de 26,8 ani. Perioadele de activitate care atestă stagiul total de cotizare și stagiul special, necesare obținerii dreptului la pensie de procuror, sunt: îndeplinirea serviciului militar în termen, perioada 5 mai 1972 – 24 mai 1974 ce constituie 2 ani și 19 zile, studiul în instituția de învățământ superior la zi perioada 21 august 1974 – 26 septembrie 1978, ce constituie 5 ani, 1 lună și 5 zile, serviciul asimilat serviciului militar în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, perioada 26 octombrie 1979 – 22 iunie 1987 ce constituie 7 ani, 7 luni și 26 zile, activitatea în calitate de judecător, perioada 22 iunie 1987 – 06 aprilie 1992 ce constituie 4 ani, 9 luni și 15 zile, serviciul asimilat serviciului militar în cadrul Ministerului Securității Naționale și Serviciului de Informații și Securitate, perioada 7 aprilie 1992 - 31 decembrie 1998 ce constituie 6 ani, 8 luni, 23 zile și activitatea în calitate de procuror, perioada 19 aprilie 2000 – 16 septembrie 2016 ce constituie 16 ani, 4 luni și 27 zile.

A invocat prevederile art. 46² alin. (6) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, conform căruia perioadele de activitate necontributive în funcțiile de procuror, de anchetator în procuratură și de judecător de până la 31 decembrie 2005 se includ în stagiul de cotizare total și în cel special. Cheltuielile aferente includerii în stagiul de cotizare a perioadelor specificate se acoperă de la bugetul de stat în modul stabilit de Guvern. Conform art. 50 lit. f) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, în afară de perioadele specificate la art.5, în stagiul de cotizare se includ perioadele în care s-au desfășurat următoarele activități până la intrarea în vigoare a prezentei legi, serviciul militar sau alt serviciu asimilat acestuia.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 3, 5, 7, 16, 17, 19, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ, Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, Legea nr. 489 din 8 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale și art. 28, 32, 166, 167 din Codul de procedură civilă.

Reclamantul Vladimir Lupu a solicitat anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica, a răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 1-1394/16 din 9 decembrie 2016 și obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica de a-i stabili pensia conform art. 46² din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Prin hotărârea din 23 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Lupu Vladimir a fost admisă.

S-au recunoscut ca fiind ilegale refuzurile nr.7817 din 17 octombrie 2016 și nr. L-1394/16 din 9 decembrie 2016 emise de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să-i stabilească lui Vladimir Lupu pensie conform art. 46² din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, calculată la data depunerii cererii la Casa Teritorială de Asigurări Sociale.

Prin decizia din 7 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 23 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La data de 17 mai 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei din 7 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, consideră hotărârile instanțelor ierarhic inferioare ilegale și neîntemeiate, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii, au fost aplicate eronat normele de drept material.

A menționat că, la examinarea cauzei s-au interpretat eronat prevederile art. 46² alin. (1), (2) și (3) din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, conform căruia asiguratul care a atins vârsta menționată la alin.(2), 53 de ani pentru bărbați în anul 2016 și confirmă stagiul de cotizare 32 de ani în anul 2016 prevăzut la alin.(3), din care cel puțin 15 ani funcția de procuror, are dreptul la pensie în proporție de 75 % din suma tuturor plăților lunare asigurate ale procurorului în exercițiu în ultima funcție deținută.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond corectată prin încheierea din 11 decembrie 2017.

Prin referința depusă la data de 29 iunie 2018, Vladimir Lupu a solicitat ca recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale să fie considerat inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 7 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 17 mai 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu